

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 854/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok łączny Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13.10.2021 roku wydany w sprawie II K 458/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. K.	M. S. (1) poza wyrokami opisanymi w punktach I-VI części wstępnej wyroku sygn. II K 458/21 został ponadto skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 grudnia 2021 na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 50 stawek dziennych po 20 złotych każda, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk, popełnione w okresie czasu od 13 do 14.03.2020r.,	-kopia wyroku II K 1057/20, - akta sprawy II K 1057/20;	k.89; -załączone akta sprawy II K 1057/20;

		<p>kara pozbawienia wolności nie została wykonana; na poczet tej sprawy skazany był zatrzymany w okresie od 3 września 2020r. godz. 8:30 do dnia 3 września 2020r. godz. 10:15 – który jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;</p>		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	- kopia wyroku z k.89, akta sprawy sygn. II K 1057/20;	- pozostałe skazanie M. S. (1), poza sześcioma wyrokami wymienionymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku II K 458/21 nie budzą wątpliwości; zapisy widniejące w załączonej do akt przez obrońcę		

		skazanego kopii wyroku, pokrywają się z treścią akt II K 1057/20.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności , w sensie jej surowości, wynikającej z odstąpienia od jej wymierzenia przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, która to zasada - zdaniem obrońcy - winna zostać zastosowana wobec jego osoby z powodu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>bliskości czasowej i podobieństwa przestępstw oraz treści opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej oraz z miejsca zamieszkania;</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rozpoznając skargę apelacyjną sąd odwoławczy stwierdził, iż wszystkie okoliczności sprawy, jakie należało uwzględnić na korzyść skazanego przy wymiarze kary łącznej zostały zauważone przez sąd rejonowy, jednak nie został im nadany właściwy ich walor.</p> <p>Skarżący eksponuje w swojej apelacji przede wszystkim to, iż w sytuacji wielu skazań, przepisy prawa karnego pozwalają sądowi na wymierzenie tylko jednej kary, a dodatkowo kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Sąd odwoławczy zważył, że istotnie praktyka orzecznicza wskazuje, iż wyroki</p>				

łącznie najczęściej
oznaczają
złagodzenie represji
karnej wobec
sprawców – w
porównaniu do
matematycznej
sumy wszystkich
orzeczonych
pierwotnie kar. Nie
jest to jednak żadna
reguła. Co więcej,
myli się skarżący,
gdy wywodzi, iż
o tym, jakiego
rodzaju łączna kara
zapaść winna w jego
sprawie, decyduje
dobra opinia z
miejsca
zamieszkania
skazanego. Otóż,
gdyby faktycznie
była tak
nieskazitelna
(pracuje, prowadzi
działalność
gospodarcza i inne)
– to nie doszłoby do
popelnienia części
przedmiotowych
czynów, bo w istocie
były one związane
z ową właśnie
działalnością
skazanego (kradzież
z włamaniem
elementów
metalowego
rusztowania-II K
1057/20,
przywłaszczenie
rusztowania typu
„warszawskiego”-II
K 620/20, pobór
materiałów
budowlanych bez
zamiaru zapłaty-II K
539/20).

Istotnie natomiast rację ma obrońca podnosząc, iż pomiędzy przestępstwami, jakich dopuścił się skazany zachodzi wyjątkowo bliski związek przedmiotowo-podmiotowy, a także bliski związek czasowy. Otóż analiza wszystkich przestępstw, jakich dopuścił się M. S. (1), prowadzi do wniosku, iż zdecydowana większość z nich (wszystkie wynikające ze spraw II K 234/18, II K II K 993/18, II K 1023/19) dotyczą oszustw dokonanych w internecie, na niewielkie sumy szkód, polegających na wystawieniu na sprzedaż - bez zamiaru wywiązania się z umów, cel lęgowych dla gołębi i samego gołębia. Można rzec: skazany był swoistego rodzaju specjalistą w „gołębiowych” oszustwach i choć taka specjalizacja działań równie dobrze potwierdza szczególną uporczywość po stronie M. S., to faktycznie popełnione czyny oszustw

internetowych, z
dużą dozą
prawdopodobieństwa,
mogłyby zostać
osądzone w jednym
tylko procesie
karnym. Wskazuje
na to doświadczenie
zawodowe, które
potwierdza, że po
ujawnieniu jakiegoś
oszustwa
internetowego,
organom ścigania
najczęściej udaje się
ujawnić wszystkich
pokrzywdzonych na
skutek ogłoszeń tej
samej osoby o
niemal identycznej
treści,
umieszczonym
dodatkowo w bardzo
bliskim przedziale
czasowym. Czyny
polegające na
oszustwach
związanych z celami
lęgowymi dla gołębi
zostały popełnione w
okresie czasu czynu
od stycznia 2017r.
do grudnia 2018r., a
pierwszy wyrok ich
dotyczący pochodził
z 13 sierpnia 2018r.

Zgodnie z treścią art.
85 a kk, orzekając
karę łączną, sąd
bierze pod uwagę
przede wszystkim
cele zapobiegawcze i
wychowawcze, które
kara ma osiągnąć
w stosunku do
skazanego, a także
potrzeby w zakresie
kształtowania
świadomości

prawnej
społeczeństwa.
Przepis ten wskazuje
dyrektywy
priorytetowe. Poza
nimi dalej aktualne,
jako pomocnicze są
wzajemne relacje
między
przestępstwami, za
które orzeczono
kary podlegające
łączeniu, gdzie kara
łączna powinna
być tym bliższa
systemowi
absorpcji, im
większe jest
podobieństwo
realnego zbiegu tych
przestępstw, gdy
między zbiegającymi
się przestępstwami
zachodzi ścisły
związek
przedmiotowy,
przejawiający się
w ich bliskości
czasowej, bądź
tożsamości
pokrzywdzonego,
tożsamości lub
podobieństwie
naruszonych dóbr
prawnych i
podmiotowy,
obejmujący
tożsamość lub
podobieństwo formy
winy i motywacji
sprawcy.

W kontekście
osiągnięcia celów
zapobiegawczych i
wychowawczych,
które kara ma
osiągnąć w stosunku
do skazanego, a
także potrzeb w

zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uwzględnić na niekorzyść skazanego należało, iż zaskarżony wyrok łączny jest pochodną popełnienia całego szeregu bardzo wielu przestępstw, choć wszystkich rodzajowo podobnych - przeciwko mieniu, realizowanych na przestrzeni niewiele ponad 3 lat. Skazany jest także osobą, która po raz pierwszy odbywa karę w warunkach jednostki penitencjarnej. Nigdy wcześniej, aż tak surowych konsekwencji swojego postępowania jeszcze nie ponosił. Skazany ma dobrą opinię Aresztu Śledczego, a analiza załączonych do sprawy akt związkowych wskazuje, że w/ w regularnie i niezwłocznie regulował większość kar grzywnien orzekanych w sprawach karnych (co zapewne wynikało z tego, iż do dnia swojego osadzenia prowadził działalność

gospodarczą
związaną z usługami
budowlanymi).

Uwzględniwszy
powyższe
uprawnionym jest
wniosek, iż
okolicznością
związanych głównie
z bliskością
podmiotowo-
przedmiotowa
czynów nie nadano
właściwej rangi,
co powodowało, iż
ostatecznie
orzeczona przez
sąd odwoławczy –
z uwzględnieniem
kolejnego skazania
M. S. w sprawie
II K 1057/20, o
którego połączenie
przedmiotowym
wyrokiem łącznym
wnioskował sam
obrońca, a co
dodatkowo winno
nastąpić także z
urzędu – została
także oparta o
zasadę mieszaną,
ale zdecydowanie
bliższą absorpcji,
aniżeli wymierzona
przez Sąd rejonowy
– a więc
zdecydowanie
korzystniejsza dla
M. S. (1). Zdaniem
sądu odwoławczego
analiza akt sprawy
uzasadnia wniosek,
iż skazany jest
osobą, wobec której
zarówno względy
zapobiegawcze, jak i
wychowawcze
przemawiają za

wymierzeniem kary łącznej łagodniejszej, aniżeli uczynił to Sąd I instancji, choć nie do końca takiej, o jaką postulował skarżący. Wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę pełnej absorpcji wymaga bowiem zaistnienia okoliczności łagodzących o wyjątkowym charakterze, a takowe w sprawie już nie występują.

W ocenie sądu odwoławczego wszystkie powyższe dyrektywy właściwie ocenione, uzasadniały orzeczenie kary łącznej, obejmującej dodatkowo karę 5 miesięcy pozbawienia wolności wynikającą ze sprawy II K 1057/20 – na ostatecznym poziomie 2 lat i 8 miesięcy (a więc o 8 miesięcy wyższą niż kara minimalna, w granicach której poruszał się Sąd Okręgowy).

Sąd odwoławczy zważył, że sąd meriti zastosował zasadę mieszaną i poruszając się w granicach od 2 lat do 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia

wolności, orzekł 3 lata i 4 miesiące tej kary, a sąd odwoławczy poruszając się w granicach od 2 lat do 5 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (po „dodaniu kary orzeczonej w sprawie II K 1057/20) orzekł 2 lata i 8 miesięcy tej kary.

Wobec skazanego zastosowano, w oparciu o art. 4 § 1 kk, zasady dotyczące wymiaru kary łącznej tj. art. 85 § 1 kk i inne, obowiązujące przed zmianami wprowadzonymi w dniu 23 czerwca 2020r., które w sprawie pozwalały na połączenie wszystkich niewykonanych kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności. Po tej dacie bowiem ustawodawca początkowo podniósł dolną granicę możliwej kary łącznej (co było zmianą niekorzystną dla skazanego), a następnie całkowicie zmienił zasady orzekania kary łącznej, uzależniając tą instytucję od istnienia tzw. ciągu

przestępstw, a w takowym nie pozostawałyby wszystkie skazania M. S.. Uzasadnienie sądu meriti dla zastosowania art. 4 § 1 kk, choć mocno oszczędne w swych rozważaniach, jest poprawne.

Przepisy prawa karnego materialnego nakazują natomiast połączeniem przedmiotowym węzłem kary łącznej także kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 1057/20. Kara ta, jako „niewykonana”, a dodatkowo „tego samego rodzaju” była możliwa do połączenia, z innymi karami pozbawienia wolności oraz z karami ograniczenia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w punktach od I do II oraz od IV do VI części wstępnej zaskarżonego wyroku. W sprawie sygn. II K 1057/20 wobec skazanego orzeczono m.inn. karę pozbawienia wolności, która przewidziana jest do wykonania dopiero w dalekiej przyszłości, na której

poczet M. S.
(1) poza wyrokami
opisanymi w
punktach I-VI części
wstępnej wyroku
sygn. II K 458/21
został ponadto
skazany
prawomocnym
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Radomsku z dnia
22 grudnia 2021
na karę 5 miesięcy
pozbawienia
wolności oraz
grzywnę 50 stawek
dziennych po 20
złotych każda, za
przestępstwo
wyczerpujące
dyspozycje art. 279
§ 1 kk w zw. z art.
283 kk, popełnione
w okresie czasu od
13 do 14.03.2020r. ,
kara pozbawienia
wolności nie została
wykonana; na poczet
tej sprawy skazany
był zatrzymany w
okresie od 3
września 2020r.
godz. 8:30 do dnia
3 września 2020r.
godz. 10:15 , który
jest równoważny
jednemu dniowi
kary pozbawienia
wolności.

Ujawnienie się w/
w nowego skazania
obligowało sąd
odwoławczy do
objęcia
rozważaniami - pod
kątem możliwości
objęcia węzłem kary
łącznej - także nowo

<p>ujawnionego wyroku wydanego w sprawie II K 1057/20, a z uwagi na kierunek wniesionej apelacji tj. tylko na korzyść M. S., wyrok, jaki mógł zapaść w sądzie odwoławczym nie mógł pogarszać jego faktycznej sytuacji procesowej.</p> <p>Orzekając więc o nowej karze łącznej pozbawienia wolności, obejmującej także karę orzeczoną w sprawie II K 1057/20, sąd odwoławczy zastosował tą samą zasadę mieszaną, ale też dużo korzystniejszą dla skazanego, albowiem mocniej zbliżoną do zasady absorpcji.</p>			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji;	# zasadny # częściowo zasadny - # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Ze względów wyżej opisanych brak			

było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego, a podtrzymywanym przez obrońcę tj. orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji.

Uzasadnionym okazał się wniosek obrońcy złożony na rozprawie o objęcie przedmiotowym węzłem kary łącznej także kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem sygn. II K 1057/20.

4.
***OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU***

4.1.

W oparciu o przepis art. 440 kpk stwierdzono:

- konieczność objęcia węzłem kary łącznej, także kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Radomsku w sprawie sygn. akt II K 1057/20 i dostosowania rozstrzygnięć zawartych w punkcie 2 i 3 do nowo orzeczonej kary łącznej;

	<p>- konieczność dodatkowego zaliczenia w oparciu o art. 577 kpk w zw. z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia okresu zatrzymania M. S. (1) od 3 września 2020r. godz. 8:30 do dnia 3 września 2020r. godz. 10:15 – który jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Sąd odwoławczy pragnie także podnieść, iż dopuszczalnym jest wydanie przez sąd odwoławczy orzeczenia zmieniającego wyrok łączny tak w sytuacji ujawnienia się nowych kar podlegających łączeniu, jak i w razie stwierdzenia, że sąd pierwszej instancji pominął określone kary podlegające łączeniu (por. uchwałę SN z dnia 28 czerwca 2018 r., I KZP 3/18, opubl. Legalis).</p> <p>Podkreślenia także wymaga, że wobec</p>		

wniesienia apelacji jedynie na korzyść skazanego, wymierzając karę łączną na szerszej podstawie, aniżeli uczynił to sąd I instancji, sąd odwoławczy z reguły powinien stosować zasadę jej kształtowania nie mniej korzystną dla skazanego, niż czynił to sąd pierwszej instancji. Kierunek zaskarżenia wyroku łącznego rzutuje bowiem na swobodę orzekania sądu odwoławczego, albowiem wymaga respektowania tzw. zakazu reformationis in peius, który w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego w pierwszej kolejności znajduje wyraz w zachowaniu zastosowanej przez sąd pierwszej instancji zasady łączenia kar.

Mając to na uwadze oraz okoliczności sprawy, o których szerzej w punkcie 3.1., sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł karę łączną pozbawienia wolności obejmującą dodatkowo karę łączną orzeczoną w zmienionym wyroku II K 1057/20

<p>w oparciu o zasadę mieszaną, ale też znacznie bardziej zbliżoną do pełnej absorpcji, jak zastosowana przez Sąd Rejonowy.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>- w przedmiocie kosztów procesu i punktu 4;</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>- brak podstaw do korygowania rozstrzygnięć o kosztach procesu bądź objęcia wyrokiem łącznym kary samoistnej grzywny orzeczonej w sprawie II K 78/19, bądź innych kar aniżeli objęto;</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>zmiana zaskarżonego wyroku łącznego poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">- uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 3,- ustalenie, iż M. S. (1), poza wyrokami opisanymi w punktach I-VI części wstępnej wyroku sygn. II K 458/21, został ponadto skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 grudnia 2021 na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 50 stawek dziennych po 20 złotych każda, za przestępstwo wyczerpujące dyspozycje art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk, popełnione w okresie czasu od 13 do 14.03.2020r., gdzie kara pozbawienia wolności nie została wykonana; a na poczet tej sprawy skazany był zatrzymany w okresie od 3 września 2020r. godz. 8:30 do dnia		

3 września 2020r.
godz. 10:15, który
jest równoważny
jednemu dniowi
kary pozbawienia
wolności;

- na podstawie art.
85 § 1 i 2 kk oraz art.
86 § 1 kk i art. 87 §
1 kk w zw. z art. 4
§ 1 kk w brzmieniu
na datę 23 czerwca
2020r. połączenie
jednostkowych kar
pozbawienia
wolności i
ograniczenia
wolności
orzeczonych
wyrokami
opisanymi w
punktach od I,
II, IV, V i
VI części wstępnej
oraz kary orzeczonej
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Radomsku sygn. II K
1057/20 i w miejsce
tych wszystkich kar
orzeczenie wobec
skazanego kary
łącznie 2 lata
i 8 miesięcy
pozbawienia
wolności;

- przyjęcie, że
rozstrzygnięcie
zawarte w punkcie
2 zaskarżonego
wyroku łącznego
odnoszą się do
nowej kary łącznej
i ustalenie, iż w/w
wyroki w pozostałym
zakresie podlegają
odrębnemu
wykonaniu,

- zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej dodatkowo okresu zatrzymania w sprawie II K 1057/20.			
Zwiążle o powodach zmiany			
- omówiono powyżej w punktach 3.1. i 4.1.;			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
punkt III	Mając na uwadze, iż skazany aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym z perspektywą odbywania kary pozbawienia wolności, co w sposób istotny ogranicza jego możliwości zarobkowe, zwolniono go od kosztów postępowania odwoławczego.		

7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13.10.2021 roku w sprawie II K 458/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana